

Znakování jako pomyslný most

Zuzka Šimonová

Jednou z klíčových oblastí v péči o Vítečka vidíme ve znakování. Je to pro nás způsob, jak podpořit vzájemnou komunikaci a ušetřit si celou řadu nedorozumění, nepochopení a z toho plynoucích frustrací. Vítkovi bude za pár týdnů dva a půl roku. Aktuálně nemluví, přesto díky několika desítkám osvojených znaků zvládne vyjádřit to, co (ne)chce, potřebuje, nebo jednoduše to, co ho zajímá. Domnívám se, že jen díky znakování nezažíváme záchvaty vzteku z toho, že Vítek něco chce, jen to neumí vyjádřit. Naopak zažíváme spoustu nezapomenutelných veselých zážitků, kdy si Víteček před spaním znakuje refrén oblíbené písničky, anebo když za námi přijde a zaznakuje, že chce pustit tu či onu konkrétní epizodu Krtečka. Má pak neuvěřitelnou radost, když u nás najde porozumění, písničku mu zazpíváme anebo mu dopřejeme jeho oblíbenou pohádku. Znakování chápeme jako pomyslný most, který nás propojuje, než si Víteček osvojí řeč.